

NOORD-BRABANDER.

Dierse verzen.
Quid petat? HORATIUS.

NOMMER 27

8 BOSCH

ZATURDAG 2 MAART 1833.

Keizerlijke Staat.

ROME, 8 February.

Den 6 dezer zijnde de verjaardag van de krooning van den Paus, heeft Z. H. de pauselijke mis in de Sixtine kapel, welke door den kardinaal *Lambroschini*, de eerste kardinaal door den heiligen Vader tot die waardigheid verheven, gecelebreerd werd, bijgewoond; de groetheit van *Donatoni* van Bari was bij de plechtigheid een eerste plaats inneemende, doch binnentegenwoordig na de mis ontving de heilige Vader de gelukwenschingen van het heilig kollegie, uitgedrukt door den kardinaal *Poco*, de evonds was de stad geillumineerd; De heer *Saglio*, aartsbisschop van Efesen en aalmoesnier van Z. H. had van te voren de gewone aalmoeszen aan den armen uitgedeeld.

Den 3 dezer is Z. E. de kardinaal *Thomas Anzani* bisschop van Sabina en vice kanselier van de heilige Kerk in den onderdom van bijna 77 jaren overleden; hij was geboren te Orbitello, in Sicilië, den 17 september 1756 en vervulde onderscheidene functien te Rome; hij had den titel van aartsbisschop van Seleucia en de functien van nuntius te Warschau. *Pius VII* zond hem als ambassadeur naar Beetsaburg en zond hem tot die waardigheid van kardinaal den 8 maart 1826; hij ontving den titel van *St. Laurentius van Damaso*; met zijn gezant te Berbera kwam in het orde der bisschoppen in 1820 en werd vaderbaud bisschop van Sabina; zijnde uit vaart had den 7 in de kerk van de heiligen *Leontinus* plaats; de heilige Vader was met de kardinalen daarbij tegenwoordig en gaf de heilige absolutie.

Engeland.

LONDEN, 23 February.

De *Globe* heeft het eerst aangekondigd, dat de Keizer van Rusland, wien de Koning van Holland verzocht had, ter zijner gunste te willen intervenieren in zijne geschillen met België, niet slechts geweigerd heeft daarin tusschen beide te loopen, maar bovendien aan Koning *Willem* den 13de gezeven heeft, om tot heil van zijn volk en van zich zelve, die geschillen zoo spoedig mogelijk in der minne te schikken.

De *Standaard*, een tory-dagblad, hetwelk zich altijd heftend heeft, Holland gezegen te zijn bereydt in de eerste plaats het door den *Globe* gegeven bericht, en het voortzet meer gewigt bij aan den maatregel, die jegens den Koning van Holland moet aangewend worden; zij hier hoe dit blad zich uitdrukt: Wij vernemen van goederhand dat aan het hollandsche gouvernement gezamenlijk van wege Oostenrijk, Pruisen en Rusland, ernstige voorstellen zijn gedaan, om Koning *Willem* tot bewegen te mischen van Engeland en België met onsigt tot de belgische kwestie te onderteekenen. Deren stap is ongetwijfeld bevestigd geworden, in de vergadering der ambassadeurs, van de drie mogendheden, die voor ettelijke dagen in het hôtel van den russischen gezant is gehouden geworden.

Frankrijk.

PARIS, 25 February.

Deze de ontwerpen van wet op de organisatie der departementale raden, en de ontteekening ten algemeenen nutte zullen morgen door het ministerie aan de kamer der der pairs worden voorgedragen.

De kamer der gepepuleerden heeft 62,000 francs geschrapt op de som, die als tractement voor de politieke agenten was aangevraagd, alsmede 70,000 francs op het inkomen der ambassadeurs te Napels, Linn en Bern. Eene vermeerdering van 180,000 francs voor de ambassade te Londen, Petersburg, Wenen, Rome en Madrid heeft ook groot gevaar gelopen van geweigerd te worden, en is slechts met eene zeer geringe meerderheid van stemmen doorgestaan.

De heer *Royer Collard* heeft op het bureau van de kamer der afgevaardigden een verdragschrift van den heer *Hyde de Neuville* neergelegd, hetwelk het afschaffen van den staatkondigen oed ten onderwerp heeft.

Volgens de *Gazette de France* zoude de heer de *Rayneval* als gezant te Madrid door den generaal *Guillemot* worden vervangen.

De luitenant-generaal *Pelet*, die tijdelijk het bevel voerde

over het observatie-leger aan de Noord-oostelijke grenzen, heeft de detectie over het algemeen depot van borstig weder opgenomen.

In het rapport van den heer *Legel* bewaarder vinden wij omment de administratie der justitie de volgende statistiek van de misdaden der drukkers en van het getal der vingers. Deze twee hoofdstukken getuigen, dat indien de magt gretig is naar te worden, zij tulle niet is naar gestreeft te worden, tegen de schrijvers en geveerde.

In het jaar 1831 zijn er 671 van de drukkers of staatkundige misdaden door het hof van assises beoordeeld; Slechts 13 provincies hebben geene zaak van dien aard aangeboden. Deze zijn, *Alsace*, *la Somme*, *la Charente*, *la Corse*, *les Hautes Alpes*, *la Corrèze*, *la Creuze*, *l'Auxerre*, *les Vosges*, *les Landes*, *Ballier*, *la Goutte* en de *Haute Loire*.

De 671 misdaden waanover ik zoo aanstonds gesproken heb, waren aan 1,038 beklagden ten laste gelegd. Van dit getal zijn er 802 vingersproken, 16 tot boete en 220 tot gevangenis, 296 voor een jaar en voor meer dan een jaar 14 veroordeeld.

Deze 671 zaken worden op de volgende wijze verdeeld: 540 waren beschuldigd wegens misdaden betrekkelijk de drukkers. De eerste waren 350 en de anderen 200 beschuldigen. 671 beklagde van staatkundige misdaden zijn vingersproken en 166 tot boete of gevangenis veroordeeld. Tot dit getal behooren 131 vingersproken en 70 veroordeelden wegens beschuldiging van misdaden der drukkers. Dus is de evenredigheid der vingersproken van de 100 aangeklagden 86 wegens staatkundige misdaden tegen 65 wegens misdaden der drukkers.

Van de 131 misdaden der drukkers waren 81 aan de periodieke drukkers geimputeerd en 50 aan andere bekendmakingen. De eerste hadden aandering gegeven tot de vervolgingen tegen 111 beschuldigen en de tweede tegen 60. In de eerste klasse zijn er 65 en in de tweede 66 vingersproken. De vingersproken zijn te de evenredigheid van 59 op 100 voor de 100 periodieke drukkers en van 73 voor de andere bekendmakingen.

Onder deze zaken zijn 74, dat is bijna drie vijfde gedeelten door het hof van assises van de Seine beoordeeld, 27 hadden betrekking op de periodieke drukkers en 40 op andere middelen van bekendmaking. In de eerste bevonden zich 52 beschuldigen en in de laatste 78. Het getal der vingersproken bedroeg 27 voor de eersten en 57 voor de tweeden. Waarnit volgt dat in het onderwerp van drukkers, het proportioneete getal der kwijtscheldingen van 70 tot 100 in het departement de la Seine geweest is, terwijl het over het geheele koninkrijk van 65 tot 100 heeft bedragen.

De algemeene lijst der jurij, zoo als zij voor 1831 bepaald is, behelst 229,85 burgers, waar van men moet afrekken 21,400 kiesers decaubela betiening om makende, als te gelijk ingeschreven zijnde in de departementen, waar zij kunne politieke wege plaats hadden, en in die, waar kunne gewone residentie was gevestigd, blijven 128,868 geworpen over, welke op de volgende wijze verdeeld zijn:

Kiezers	99,728
Openbare ambtenaren door den Koning benoemd en kasteelooze functien uitoefenende	4,243
Officieren op retraite, een pensioen van ten minste 1200 francs genietende	5,861
Doctoren en linanciers der faculteiten van de regten, letteren en schoone kunsten	4,154
Doctoren in de geneeskunde	4,283
Leden en correspondenten van het institut en van andere geleerde genootschappen	449
Notarissen	5,932
Meer belasten om het getal van 830 in eenige departementen volledig te maken	2,620
Totaal	128,868

De naam van den gewezen kassier *Kassner*, die hij konstatie is veroordeeld, is den 18 februarij op de plaats van het paleis van justitie naast die van vele booswichten geseteld.

De *Messager des Chambres* is den 21 dezer hij eenen notaris voor de som van 92,000 franken verkocht; de heer *Couvert* heeft dezelve gekocht.

Me markies de *Palmello*, afgekeurd door den *Pelet* heeft

bedelen om Londen te verlaten, alwaar zijne revolutionnaire handelingen ook waren afgekeurd; hij is te Parijs teruggekomen.

— Het *Journal des Debats* verklaart thans, onder dagteekening van den 24 dezer, dat de nota van het fransch en engelsch gouvernement, in ons vorig nummer uit de fransche dagbladen overgenomen, geheel verzonnen is en zelfs niet het minste geloof verdient; wij hebben dit stuk om de belangrijkheid van den inhoud medegedeeld gehad, hoezeer wij de echtheid daarvan hebben betwijfeld en uit dien hoofde ook gezegd, dat hetzelfde nadere bevestiging verdiende; daarentegen wordt de nota van den 14 februarij, in ons nummer van dingsdag jl. bekend gemaakt, door hetzelfde blad officieel bevestigd.

— Wij kunnen als stellig melden, dat de heer *Dubourg*, bisschop van Montauban tot het aartsbisdom van Besancon benoemd is.

— Mgr. de aartsbisschop heeft ten gevolge van het beneemen tot bisdommen, twee nieuwe vicarissen-generaal aangesteld, namelijk: de abbé *Fresneau*, kanunnik, welke sedert langen tijd de moeilijke functien van secretaris van het aartsbisdom vervulde, en de abbé *Guentin*, insgelijks kanunnik van de hoofdkerk, welke zich in vele opzichten voor het aartsbisdom en het kapittel verdienstelijk gemaakt heeft.

— De zija heeft ten gevolge van den dool eenige schade toegebracht; de stad Oberwezel (Prussen) is bijna geheel overstromd; sedert 1811 heeft men de rivier niet zoo hoog gezien.

— De tweede kamer van het koninkrijk Württemberg heeft met eene meerderheid van 76 tegen 4 stemmen beslist, dat de dagbladschrijvers die plaatsen in de kamer zonder bekomen, welke zij gevraagd hadden; eenige leden aangedrongen hebbende, dat de schrijvers voor hunne redactie verantwoordelijk waren, is de algemeene brief aangeheven van *Geen Censuur* (Am.)

— De laatste ontvanger berigten uit Oporto luiden gansch niet voordelig voor de zaak van don Pedro. De bezetting zoude bij den uitval, door den generaal *Solignac* ondernomen, een zeer aanmerkelijk verlies hebben geleden, doch het gerucht, dat het opperbevel dien ten gevolge aan dezen krijgsman was ontnomen, wordt niet bevestigd.

— Heeren (25 February) waren de fondsen genoteerd: de 5 pCt. kont. 104,20; op tijd 104,45; de 3 pCt. kont. en op tijd 78,65; Nap. renten kont. 88,07; op tijd 89; Sp. perpet. kont. 65%; op tijd 65 $\frac{3}{4}$; Cortes 12 $\frac{3}{4}$.

Belgie.

BRUSSEL, 27 February.

Het hoog militair gerechtshof heeft gisteren in de zaak van den *Messageur de Gand* uitspraak gedaan, en niet alleen tegen de conclusien van den auditeur-generaal, het door de beschuldigten gedaan appel aangepomen, maar ook het vonnis van den krijgerraad te velde verbroken en dezelve in deze competent verklaart; het publiek ministerie overigens vrijheid latende, ten aanzien der beschuldigten als naar recht te handelen. De uitgever van den *Messageur de Gand* en zijne medebeschuldigten zien zich dus aan hunne natuurlijke regters wedergegeven.

— De herstellingen en het digten der coupures aan den dijk van Burght zijn voor eene som van 500,000 franken aanbested.

— De heer *Moeus*, gouverneur van de bank, is van zijne zending naar Parijs terug gekomen.

— Onze bladen spreken van eenen koerier, die, van Konstantinopel naar Londen bestemd, onze stad is gepasseerd, en overbrenger zou zijn, van de belangrijke tijding, dat de onderhandelingen tusschen *Ibrahim* en den Sultan gebroken waren, dat de eerste op Konstantinopel in aantocht was, terwijl de Sultan in dien uitersten nood de hulp van Rusland zou hebben aangenomen.

Nederlanden.

's HERTOGENBOSCH, 1 Maart.

Bij koninklijk besluit van den 24 dezer is de baron van *Zuylen van Nyevelt* benoemd tot minister van staat, en ontslagen mit zijne diplomatieke betrekking, welke hij tot dusverre te Londen had vervuld en mitsdien terug geroepen.

Verder is bij een koninklijk besluit benoemd tot minister van staat, de heer *S. Dedel*, en bepaald, dat Zijne Exc., in plaats van den heer van *Zuylen van Nyevelt* naar Londen zal vertrekken, om aldaar de onderhandelingen over de belgische kwestie voort te zetten met de beide gevolmagtigde ministers van Frankrijk en Engeland.

— Men verneemt dat de leden der commissie tot herziening der wetboeken de ontwerpen van wetten op wijziging van het tweede boek van het burgerlijk wetboek, bij de voortdurende ongesteldheid van den minister van justitie, in de tweede kamer zullen verdedigen.

— In den loop van deze week, verwacht men bij de staten-generaal eene staatkundige mededeeling door Z. Exc. den minister van buitenlandsche zaken.

— Dit het onlangs in het licht verschenen werk, getiteld:

Algemeene Rekening wegens de ramp aan de stad Leyden, overgekomen op den 12 januarij 1807, opgemaakt door de heeren *W. P. Kluit* en *C. J. Wenckebach*, blijkt, dat behalve de giften van particulieren, die regtsreeks, gesaam en verantwoord zijn, Breda op des staats n. 3 voorkomt à f 3400 : 10 : 14, en de provincie Noord-Brabant voor f 18,469 : 12 : 12.

— De volgende zijn de annexen, vermeld bij de nota, die op den 14 februarij door lord *Palmerston* en den heer de *Talleyrand* aan den nederlandschen gezant werd overhandigd: (zie ons nummer van dingsdag jl.)

ANNEXE A tot de nota van den 14 februarij 1833.

Nota van den heer baron van *Zuylen van Nyevelt*, van den 31 januarij 1833.

De ondergeteekende, de eer gehad hebbende, gisteren, onder den naam van proces-verbaal, te ontvangen eene mededeeling van HH. EE. prins de *Talleyrand* en graaf *Palmerston*, van den 30 januarij ll., haast sich HH. EE. te verwittigen, dat dit stuk onverwijld naar 's Hage zal worden opgezonden.

Zonder het antwoord te willen vooruitloopen, voor welke zijne regering hetzelfde zoude kunnen valthar achtend grijpt de ondergeteekende volvaardig deze gelegenheid aan, naa aan HH. EE. het berigt te herhalen, dat overeenkomstig de nota van zijn kabinet van den 9 januarij jl., staande op den gelijktijdigen stap der Hoven van Frankrijk en Groot-Brittanje, van den 2 dier zelfde maand, hij gemagtigd is over de conventie, van welke het ontwerp die nota verzelde, te onderhandelen en dezelve te onderteekenen; omvattende dezelve aangelegenheden, die de levendigste behartigende zorgen der respectieve Hoven alleszins verdienen.

Dienvolgens is hij ter iederzins gereed te wilsken aan de uitnodigingen, welke HH. EE. in gevolge de tegenwoordige verklaring moesten goed vinden hem te doen toekomen.

Hij heeft de set enz. (get.) H. van *Zuylen van Nyevelt*, 31 januarij 1833.

ANNEXE B tot de nota, gericht aan den heer baron van *Zuylen van Nyevelt*, den 13 februarij 1833.

Ontwerp van conventie tusschen Holland ter eene en Frankrijk en Groot-Brittanje ter andere zijde, aangeboden den 12 februarij 1833.

Art. 1. Z. M. de Koning der Nederlanden, Groot-Hertog van Luxemburg, verbindt zich zijne troepen uit de forten Lillo en Liefkenshoek te nemen, die ontruimd en aan de belgische troepen zullen overgegeven zijn, binnen het tijdsbestek van tien dagen na de ratificatie der tegenwoordige conventie.

Art. 2. Z. M. de Koning der Nederlanden, Groot-Hertog van Luxemburg, verbindt zich opmiddelijk na de ratificatie der tegenwoordige conventie, aan de vaart op de Maas en op hare vertakkingen open te stellen, en de Hoven aanzien een definitief reglement zal zijn, waarvan de vaart op deze rivier onderworpen zijn aan de beschikkingen der, voor hetgeen betreft de vaart op den Rijn, den 31 maart 1831 te Meintz geslotene conventie, en voor zoo verre die beschikkingen op de voorgezegde rivier zullen kunnen worden toegepast.

Art. 3. Tot op het sluiten van een definitief tractaat tusschen Holland en Belgie, zal de Scheldevaart vrij en zonder eenige stremming blijven, zoo als dezelve geweest is sedert 20 januarij 1831, overeenkomstig de door Z. M. den Koning der Nederlanden, Groot-Hertog van Luxemburg, aan de vijf Mogendheden den 25 februarij 1831 gedane verklaring.

Art. 4. HH. M. M. de Koning der Franschen en de Koning van het Vereenigt Rijk van Groot-Brittanje en Ierland, verbinden sich om insgelijks terstond na het ratificeren der tegenwoordige conventie, het door de belgische troepen ontruimen van Venloo en het Hollandsch gedeelte van Luxemburg en van het Duitsche gedeelte van Luxemburg te verlaten, zoodanig als die distrikten zijn omschreven geworden door het traktaat in dato 15 november 1831 tusschen de vijf Mogendheden en Belgie gesloten, en om aan de gezagvoerders van den Koning der Nederlanden, Groot-Hertog van Luxemburg, de bovengemelde plaatsen, steden en territorien te doen overgeven.

Art. 5. Z. M. de Koning der Nederlanden, Groot-Hertog van Luxemburg, bewilligt dat de handélgemeenschap tusschen Belgie en Duitschland, door Limburg geheel vrij zal blijven, en onder geenlei voorwendsel zal kunnen worden belemmerd.

Het gebruik der wegen die door de steden Maastricht en Sittard gaande naar de grenzen van Duitschland voeren, zal alleenlijk onderworpen zijn aan het betalen van voor het onderhoud dier wegen geheven wordende matige barrièregeld; derwijze, dat de doorvoerhandel dienvolgens er geenlei belemmering kan ontmoeten, en dat, middels de voormelde regten, die wegen onderhouden worden in goeden staat en geschikt om den handel te bevorderen.

Art. 6. Z. M. de Koning der Nederlanden, Groot-Hertog van Luxemburg verbindt zich daartoe, dat niemand in de landen, die ontruimd en door de belgische troepen aan de Hollandische of luxemburgsche gezagvoerders zullen worden overgelyverd, vervolgd of ontrud worden om eenige zake van regtsreeksche

of zijdelingsche deelneming aan de verledene staatkundige gebeurtenissen.

Art. 7. Z. M. de Koning der Nederlanden, Groot-Hertog van Luxemburg verbindt zich, om, terstond na de ratificatie der tegenwoordige conventie, zijn krijgslager te verminderen op den voet van vrede, jawoeg dat die vermindering zal bewerkstelligd zijn binnen het tijdsbestek van ééne maand na de gezegde ratificatie; mits echter de belgische armée, binnen een gelijk verwijl van ééne maand, op vredevoet zal worden verminderd.

Art. 8. HH. MM. de Koning der Franschen en de Koning van het vereenigd rijk van Groot-Brittanje en Ierland, verbinden zich om te verklaren, dat de belgische armée zal worden gesteld op den voet van vrede, binnen ééne maand tijds na de ratificatie der tegenwoordige conventie.

Art. 9. Middelerwijl de definitieve schikking, van welke in het vorig artikel wordt melding gemaakt, kunne worden tot stand gebracht, erkent de Koning der Nederlanden, groot-hertog van Luxemburg de neutraliteit van België binnen de grenzen; die krachtens het traktaat van 15 november 1831 aan hetzelfde zijn toegewezen.

Art. 10. Terstond na de uitwisseling der ratificatie van de tegenwoordige conventie, zullen HH. MM. de Koning der Franschen en de Koning van het vereenigd rijk van Groot-Brittanje en Ierland het embargo opheffen, hetwelk zij gelegd hebben op de schepen, waartogen en koopmanschappen, toebehoorende aan onderdanen van Z. M. den Koning der Nederlanden, groot-hertog van Luxemburg, en al de in beslag genomen vaartaigen zullen met derzelver ladingen onverwijd vrij gelaten en aan derzelver respectieve eigenaren terug gegeven worden.

Art. 11. Enzal bovendien tot op het sluiten eener definitieve schikking tusschen de nederlandsche en belgische gouvernemen-ten, eene volkomene wapenschorsing plaats grijpen tusschen de krijgslagers van Z. M. den Koning der Nederlanden en groot-hertog van Luxemburg, en de belgische troepen.

Art. 12. De hooge contracterende Mogendheden verbinden zich zonder verwijl zich bezig te houden met het definitief traktaat, hetwelk de betrekkingen tusschen den Koning der Nederlanden, groot-hertog van Luxemburg, en België zal moeten vaststellen. Zij zullen de hoven van Oostenrijk, Pruisen en Rusland uitnoodigen daartoe mede te werken.

ANNEXE C, tot de nota, den 14 february 1833, aan den baron van Zuylen van Nyevelt gezonden.

Ontwerp van conventie, den eersten february aangeboden.

HH. MM. de Koning der Franschen en de Koning der vereenigde rijken van Groot-Brittanje en Ierland ter eenre, en Z. M. de Koning der Nederlanden, groot-hertog van Luxemburg ter andere zijde, besloten hebbende de vóór 1 november 1832 tus-schen hen bestaande betrekkingen te herstellen, door middel van de te dien einde getroffen conventie, hebben tot hunne gevolmagtigden benoemd de heeren ... die beoor-lijk gemagtigd, nopens de navolgende artikelen zijn overeenge-komen:

Art. 1. Oogenblikkelijk na de uitwisseling der ratificatie van de tegenwoordige conventie, zullen van weerszijden bevelen wor-den uitgevaardigd tot het opheffen des embargo's en de teruggave der schepen, die met ladingen zijn aangehouden, en over het gewijze tot het herstellen der betrekkingen tusschen die onder-scheiden landen, zoodanig als dezelve vóór 1 november 1832 bestonden.

Art. 2. De op dit oogenblik in Frankrijk zich bevindende be-zettingen der citadel van Antwerpen en der daartoe behoorende forten, zullen oogenblikkelijk naar de staten van Z. M. den Ko-ning der Nederlanden weder keeren.

Art. 3. In afwachting, dat de betrekkingen tusschen Holland en België door een definitief traktaat geheel worden geregeld, erkent Z. M. de Koning der Nederlanden de opzijdigheid van België binnen de bij het traktaat van 15 november 1831 aan dat land toegekende grenzen.

Art. 4. De hooge kontrakterende partijen verbinden zich om zich zonder verwijl onledig te houden met het tot stand bren-gen eens definitieven tractaats, hetwelk de betrekkingen tus-schen den Koning der Nederlanden en België moet vaststellen. Zij zullen de hoven van Oostenrijk, Pruisen en Rusland uitnoo-digen daartoe mede te werken.

Art. 5. De uitwisseling der ratificatie zal te Londen plaats hebben binnen het tijdsverloop van tien dagen op het hoogst.

Aditioneel en afsonderlijk artikel. Dient begrepen te wor-den, dat men het nevensgaande ontwerp des definitieven trac-taats, waarvan in art. 4 van deze tegenwoordige conventie sprake is, heeft te beschouwen als definitief vastgesteld tus-schen Frankrijk, Groot-Brittanje, België en den Koning der Nederlanden.

De hoven van Oostenrijk, Pruisen en Rusland zullen zonder verwijl worden uitgenoodigd om gezegd ontwerp, welks grond-slagen zij hebben goedgekeurd, in een definitief traktaat te her-schrijven.

Dit artikel zal dezelfde kracht en waarde bevatten als of het een deel uitmaakt der conventie van heden, en zal te gelijker tijd worden geraticeerd.

ANNEXE D. Verbaal nota, den 5 february 1833, door den baron van Zuylen aan de gevolmagtigden van Frankrijk en Groot-Brittanje toegezonden.

De ondergeteekende heeft de eer de hierna volgende openlegging en mededeeling aan HH. Excell. de gevolmagtigden van Frankrijk en Groot-Brittanje te doen toekomen.

Den 2 januarij jl. ontving het kabinet van 's Gravenhage van de gouvernemen-ten van Frankrijk en Engeland den voorslag om eene vroeloopige conventie te sluiten, waarvan het ontwerp aan hetzelfde ter zelfder tijd werd overgezonden. De uitnoodiging met ijverdrift den 9 daaraanvolgende beantwoordende, nam het kabinet van 's Gravenhage dat voetspoor aan, met enkele wijzigingen in het samenstellen der artikelen. Bij de, het gewijzigde ontwerp verzellende nota, ontving de ondergeteekende den specia-len last, om die transactie te behandelen en te onderteekenen, welke onafscheidelijk is van de herroeping der door de beide gouvernemen-ten uitgevaardigde bevelen, opzigtelijk den hollandschen koophandel en de vrijgeving der naar Frankrijk gevoerde mi-litair en zeelieden. Bij die nieuwe gelegenheid werd de gestekenis van den onderge-teekenden ten aanzien van de vertegenwoordigers der beide Hofen, zeeds duidelijk in de opgenoemde nota van den 9 januarij en in de zamenkomsten aan het Foreign-Office gebleken, andermaal blootgelegd in het antwoord, hetwelk de ondergeteekende de eer had den 31 januarij jl. aan HH. Excell. te doen geworden; het scheen als of zelfs die schijn van twijfel ware opgeheven.

Toen HH. Excell. na eenige voorbereidende conferentien; het gewijzigde ontwerp zijns Hof in overweging namen, werd hij smartelijk getroffen door te ontdekken, dat zij niet slechts noodig hadden geoordeeld al de door het Hof gewenschte wijzigingen te verwerpen, maar ook aan den ondergeteekenden hun eigen ontwerp van den 2 januarij aan te bieden, zonder eenige verandering hoegenaamd; edoch vermeerderd met twee albuur artikelen, die weinig geschikt waren om hetzelfde zamenlijker te maken.

De ondergeteekende onthield zich des te eerder om omslagtige tegenwerpingen; daar hij veelmeer onderstelde, dat men het ontwerp van den 2 januarij had laten varen, gelijk HH. Excell. zich kort te voren hadden verstaan, door het behouden van eene bewoening, welke noodwendig de omzijdigheid der ondergeteekenden moest tot zich trekken, en hun natuurlijkerwijze bij voorkeur moest doen hechten aan een ander ontwerp, waarvan zij hem de keuze lieten. Dit andere ontwerp, bevrijd van artikel 6, hetwelk aan den ondergeteekenden eene magt deed onderstellen, welke hij niet bezit, die namelijk van met twee Mogendheden een definitief tractaat te sluiten, waartoe vijf Mogendheden contractanten zijn met den Koning der Nederlanden, scheen hem toe be-palingen te bevatten; over het geheel strokende met de concilierende gezindheid zijns Hof. Dien ten gevolge nam hij den inhoud daarvan aan, uitgenomen het artikel, het-welk gewaagt van de erkenning der belgische onzijdigheid, eene bepaling, welke zich moeilijk laat begrijpen voor en aler de begrenzing der respectieven grondgebieden hebben plaats gehad, en welke overigens geen gedeelte hebbende uitgemaakt van de voorstellen op den 2 januarij jl. gedaan, te regt beschouwd wordt als voorbehouden aan het definitieve tractaat. Uit dezen hoofde stelde de ondergeteekende een ontwerp op, hetwelk hij in de zitting van den 3 february ten burele nederlegde.

In dezen stand van zaken hebben nu H. H. Exc. hem in eene reeks van zes artikelen nieuwe gedachten geopenbaard, welke zoo nabij komen aan het vaarwel gezegde ontwerp, dat hij slechts weinige aanmerkingen zal hebben te maken om de kwasi-identiteit aan te wijzen.

Geene der door zijn Hof den 9 januarij voorgeslagen wijzigingen, welke, als he-hoorlijk, bovenal de volhardende zorg en aandacht van den ondergeteekenden moeten blijven opgewekt houden, wordt daarin teruggevonden.

De erkenning der onzijdigheid, welke even als andere hoofd-onderwerpen, voor het definitieve tractaat schijnt te moeten worden bewaard, wordt daarbij op den voorgrond gesteld.

Al die gezigtspunten in beschouwing hebbende genomen, en daar de arbeid, waaraan HH. Exc. zich hebben toegewijd, in geen hoofdvoorwerp verschilt van het vroegere ver-latene ontwerp, zoo heeft de ondergeteekende zich andermaal vastgehouden aan dat, hetwelk zij hem subdiair in de keuze hadden gelaten en heeft hij de eer hun registreeks de nevensgaande voorstellen aan te bieden, welke hem toeschijnen den geest en den in-houd daarvan te bevatten, en in welke hij getracht heeft zoo veel mogelijk de zwa-wijzen hunner Excellentie te doen doorstralen.

(gek.) H. VAN ZUYLEN VAN NYEVELT.

ANNEXE E, behoorende tot de verbaal nota van den baron van Zuylen, dd. 5 february 1833.

Art. 1. Oogenblikkelijk na de uitwisseling van de ratificatie der tegenwoordige con-ventie, zullen HH. MM. de Koning der Franschen en de Koning van het vereenigde rijk van Groot-Brittanje en Ierland het embargo opheffen, hetwelk zij op de schepen, vaartaigen en koopmanschappen, aan de onderdanen van Z. M. den Koning der Neder-landen toebehoorende, gelegd hebben; en zullen alle schepen met derzelver ladingen terstond in vrijheid worden gesteld en aan derzelver respectieve eigenaars teruggegeven. Desgelijks verbindt zich Z. M. de Koning der Nederlanden om de in zijne staten, opzigtelijk de fransche en engelsche vlaggen genomen maatregelen te doen herroepen, derwijze dat de handelsbetrekkingen, die tusschen het koninkrijk der Nederlanden en de koninkrijken van Frankrijk en Groot-Brittanje bestonden, hersteld worden op den-zelfden voet, waarop zij vóór den 1 november 1832 zich bevonden.

Aanmerking: Het eerste gedeelte dezes artikels is letterlijk overgeschreven naar het 9de artikel van het ontwerp der beide hoven, dd. 1 januarij. Voor het overige is de wensch des 's Gravenhaagschen kabinets bekend om mede te werken tot de intrek-king der maatregelen, die staan uitgedrukt in de art. 1 en 2, en zulks door eene be-paling, afgezonderd van de conventie.

Art. 2. De nederlandsche militairen, zoo wel die der marine, als de koninklijke ar-mée, tegenwoordig in Frankrijk vastgehouden wordende, zullen op hetzelfde tijdstip worden op vrije voeten gesteld, en ongehinderd naar de staten van Z. M. den Koning der Nederlanden kunnen wederkeeren, en wel met wapenen, bugadje, rijtuigen, paarden en andere aan de corpsen of enkele personen toebehoorende voorwerpen. De slaggen, die mogten veroverd zijn, zullen worden teruggegeven.

Art. 3. Tot op de sluiting eens definitieven tractaats tusschen Holland en België, zal de vaart op de Schelde vrij zijn, behoudens de betaling der in 1814 vastgestelde sch-ten visiterings-gelden.

Art. 4. De hoven der Nederlanden, van Frankrijk en Groot-Brittanje verbinden zich om zich zonder verwijl onledig te houden met het definitieve tractaat, dat de betrek-kingen tusschen de Nederlanden en België moet regelen; te dien einde zullen zij de hoven van Oostenrijk, Pruisen en Rusland uitnoodigen om door deelneming daartoe mede te werken.

Art. 5. De uitwisseling van de ratificatie der tegenwoordige conventie zal te Londen plaats hebben binnen den tijd van 10 dagen op het laatst, indien zulks mogelijk is.

ANNEXE F. Ontwerp van conventie, aangeboden den 4 february 1833.

HH. MM. de Koning der Franschen en de Koning van het vereenigde rijk van Groot-Brittanje en Ierland ter eenre, en Z. M. de Koning der Nederlanden groot-hertog van Luxemburg, ter andere zijde besloten hebbende om de tusschen hen voor den eersten november 1832 bestaande betrekkingen te herstellen door middel van de nevensgaande getroffen conventie, hebben tot hunne gevolmagtigden benoemd de heeren ... die beoor-lijk gemagtigd, ontrent de volgende punten zijn overeengekomen:

Artikel 1. Terstond na de uitwisseling van de ratificatie der tegenwoordige con-ventie, zullen door HH. MM. den Koning der Franschen en den Koning van het vereenigde rijk van Groot-Brittanje en Ierland, gelijk mede door Z. M. den Koning

der Nederlanden, groot hertog van Luxemburg, bevelen worden uitgevaardigd tot opheffing van al de maatregelen van gestrengheid, welke van weerszijden sedert den eersten november 1832 zijn daargesteld te dien effekte, dat de tusschen hen bestaande betrekkingen hersteld worden op denzelfden voet, waarop dezelve op dat tijdstip zich bevonden.

De vaart op de Schelde zal vrij blijven, en het op de sluiting tenor definitieve schikking zal dezelfde gehouden worden zoodanig als zij zich bevond voor den eersten november 1832.

Art. 2. De hollandsche land- en zee-soldaten, momentaneel in Frankrijk gehouden wordende, en de garnizoenen der citadel van Antwerpen en onderhoorige forten uitgezakt hebbende, zullen met hunne bagaasje onverwijd terug keeren binnen de staten van Z. M. den Koning der Nederlanden, groot hertog van Luxemburg.

Art. 3. In afwachting dat de betrekkingen tusschen Holland, en België dooreen definitief traktaat geheel zullen zijn vastgesteld, erkent Z. M. den Koning der Nederlanden, groot hertog van Luxemburg, de neutraliteit van België binnen de grenzen, welke aan hetzelfde bij het tusschen de vijf Mogendheden en België den 16 november 1831 gesloten traktaat zijn verzekerd geworden, en zal et godvrucht dien neutraliteit, volkomen vastgesteld plaats hebben tusschen de troepen van Z. M. den Koning der Nederlanden, groot hertog van Luxemburg en de hollandsche troepen.

Art. 4. Z. M. den Koning der Nederlanden, groot hertog van Luxemburg, verbindt zich om, onmiddellijk na de ratificatie der tegenwoordige conventie, voor den koophandel de vaart op de Maas open te stellen, en zal de vaart op de Maas, tot dat een definitief reglement te dien opzichte zal zijn tot stand gekomen, onderworpen blijven aan de bepalingen van de op 31 maart 1831 voor de rijnvaart te Ments onderscekkende conventie, voor zoo verre namelijk die bepalingen op de bedoelde rivier toepasselijk mogen wezen.

Art. 5. De hooge kontrakterende partijen verbinden zich om tusschen onder verwijt, beledig te houden met het definitieve traktaat, hetwelk de betrekkingen tusschen Z. M. den Koning der Nederlanden, groot hertog van Luxemburg, en België moet regelen. Zij zullen de Hoven van Oostenrijk, Pruisen en Rusland uitnodigen daartoe mede te werken.

Art. 6. De uitwisseling van de ratificatie der tegenwoordige conventie zal te Londen plaats hebben binnen den tijd van tien dagen op het laatst.

B. den 27 februarij 1833.

Mijnheer de redacteur!

Oven eenige dagen heft ik bij toeval in uw dagblad eenen brief gelezen, gedagteekend Bréda, den 25 dezer, waarbij geklaagd wordt over de wijze, op welke de omschrijving voor de personele belasting over dit jaar werd gedaan, en waarin niet onduidelijk werd te kennen gegeven, dat vele ambtenaren de schatting der huurwaarde tot de kadastrale aanslag voor de grondbelasting wiften opvoeren.

Gaarne wil ik gelooven, dat niiks plaats heeft, dit is het gebruyke overal; met de aangiften en gedane schattingen van vorige jaren wordt bijna nergens gescegen genomen, doch dat dit de bedoeling van de provinciale autoriteiten en hooge ambtenaren is, zelfs van het gouvernement of hoofdbestuur zou wezen, zoo als de schrijver zijdelings eenigzins te kennen geeft, daar ik niet veronderstellen ja ik zoude hetzelfde stellig durven te spreken. Intmers waartoe zou dit kunnen strekken, anders dan om een kortstondige vermeerdering van die belasting, daar de nieuwe wet voor dezelve denkelijk met den i mei zal worden ingevoerd, een algemeen misnoegen in de provincie daar te stellen.

Wordt deze provincie evenwel niet genoeg gedrukt, eensdeels door de aanzienlijke verhooging van de grondbelasting; de nitgestrekte inundation van Bergen op Zoom tot Grave tot verheffing van ons liefbaar vaderland, en bijzonder door den voortdurenden laat der inkwartieringen, waarvan de provincien met de oeverzijde der rivieren bevrjnd zijn, dat men zoude durven veronderstellen, dat de bevoegde autoriteiten niet er op zullen toeleggen om als het ware ook deze provincie door eenen maatregel te drukken, waarvan de overige provincien zouden bevrjnd blijven.

Neen het is algemeen bekend, dat de autoriteiten in deze provincie niet gematigdheid weten te bereyden, men kan er ook op noemen dat nergens de belastingen alind bereidwilliger worden opgebracht en 's rijks wetten steeds beter zijn mitgevoerd dan in deze provincie; ook zoude men gerust den voets ten hooke in vergelijking van het geheel der andere provincien, durven doorstaan.

Het is ook niet tegen te spreken, dat de huurwaarden voor het kadastrer in deze provincie, over het algemeen te hoog zijn opgedreven, dat men zou kunnen vermoeden, dat deze tot maatstaf voor de personele belasting, op order, zou moeten gevolgd worden, alvorens dat op de billijke daartegen te doene verzoeken, bij een door Z. M. daartoe benoemde commissie zal zijn bevestigd of tot dat bij de wet die maatstaf zal zijn voorgeschreven en bepaald.

Het is evenwel niet te ontkennen dat er vele ongelijkheden in de verhoging der personele belasting bestaan, niet alleen van gemeenten tot gemeenten, maar ook van huizen onderling in dezelfde gemeenten, dit zelfde heeft ook zeker in andere provincien plaats, en dit zal wel het geval wezen, tot zoo lang dat werk door verschillende ambtenaren zal worden uitgevoerd. En daar het een pligt is voor de hoofdambtenaren, om die ongelijkheden zoo veel mogelijk te doen opheffen en een billijke evenredigheid daar te stellen; zoo veronderstel ik dat de daartoe strekkende maatregelen en gedane aanschrijvingen door de controlours en mindere beambten door eenen verkeerden over en tegen de intentie der superieuren, overdreven worden

uitgevoerd. — Het kon zeker hanna beddeling niet wæren om die gemeenten waar in vorige jaren te looge aanslagen hebben plaats gehad, zoo als er weerszijks bestaan, of hooge verhuizingen van huizen, dat bijzondere redenen, tot niets al foot andere te nemen, doch ongelukkig zijn er te veel ambtenaren die het ten deze aan een hebscheiden oordeel ontbreekt, terwijl veelal de gecommittèerden uit de gemeente besturen, die voor de belangen hunner ingezetenen in billijkheid behoorden op te treden, tegen de ambtenaren niet opgewassen of niet genoegzaam met de wetten bekend zijn, of om andere redenen te toegevend zijn.

Intusschen is het te vreesen dat in vele gemeenten de schattingen voor de personele schattingen te overdreven zullen worden gedaan, indien niet op de eene of andere wijze daar in bij tijds zal worden voorzien.

Gelief ook dezen mijnen brief eene plaats in uw dagblad te verleen:

25. * * * *Gods wil geschiede!* Met deze woorden stierf heeren vobriddag, aan de gevolgen eener Bafstewacht, de Welteerwaarde Heer **HENRIGUS VAN ELSSEN BROEK**, van de orde der P. P. Minderbroeders, en sedert het jaar 1796 R. K. Pastoor dezer Gemeente, voorzien van de H. H. Sacramenten der Stervenden, in den ouderdom van 76 jaren.

WINSSEN. *De Evocateurs*
W. HOGES,
22 February 1833.

BEKENDMAKING.

26. * * * **UIT DE HAND TE KOOP**, om met aanstaande Ma te aankomende, Ben Welpoortimmer H. U. S. staande in de Gemeente Engelen, genaamd: de Pellikaan, bewoond geweest, door de Ziekte Zusters, thans woonachtig te Tilburg, bestaande uit een **DUBBEL GEBOUW** en **SCHOO-BENBENEN KAMERS, KEUKEN** met **DUBBELDE BOVENBOVEN** en **WASCHHUIS**, met **KAMERS** met **ZOLDER** in het midden een **OPEN PLEIN**, het bouw bestaat uit twee **KAMERS**, een **VISIE-KAMER** en drie **BOVENKAMERS** en **ZOLDER**, nagenoeg alle Kamers hebben Planke Vloeren en Ingemaakte **KASTEN**. Het uitzigt van den voorsten Bouw ziet op de Schiepvaart, van den Achter-bouw op den Polder.

Te bevragen bij **J. JANSSEN**, Koopman in Hout en Steen, op de Smalle Haven, te Bosch, brieven franco.

PRIJZEN DER GRANEN.

's HERTOGENBOSCH, 28 February.

Rogge	5.93 à 5.98.
Boekweit	5.66 à 5.93.
Haver	2.33 à 2.60.
Garst	0.00 à 0.00.
Het nederlandsch pond boter.	0.90 à 0.80.
De drie nederlandsche ponden roggebrood	29 cents.

PRIJS DER BEURSEFFECTEN.

AMSTERDAM, den 27 February.

NEDERL. Werkel. Schuld.	à 2 1/4 pCt.	44 1/2 à 45 1/2	45 1/2
— Ligtstelde schuld		15 1/2 à 16 1/2	16 1/2
— Kansbiljatten		17 1/4 à 18	17 1/2
— Recepis., geld. 1830, à 5 pCt.		95 1/2 à 96 1/4	96
— Schatk. bilj., groote	6	100 à 100 1/2	100 1/4
— Vrijwillige Geldleening	6	100 à 100 1/2	100 1/4
— Nieuwe Idem 1832	5	83 1/4 à 84 1/4	84 1/4
— Amortisatie-Syndikaat	4 1/2	76 1/4 à 77	76 1/2
— Dito, dito	3 1/2	59 1/2 à 60	59 1/2
— Handel-Maatschappij	4 1/2	85 1/4 à 86 1/4	86 1/4
FRANKRIJK. Ins. op het gr. boek	3	79 à 79 1/2	79 1/2
RUSLAND. Bij Hops en C.	5	97 à 97 1/2	97 1/2
— Bij dezelfde 1828 en 29	5	97 1/4 à 98 1/4	98
SPANJE Cert. Amsterdam	5	61 1/2 à 62 1/2	61 1/2
— dezelfde	3	39 1/2 à 40	39 1/2